

Můj názor na problém dnes 22. ledna 2004.

Dnes předkládám za naši obec a za další města a obce, podpořené Radou Plzeňského kraje, požadavek na státní instituce ohledně hlubinného úložiště jaderného odpadu v ČR.

Požadavek, aby se lidé z příslušných institucí znovu, zodpovědně a se vši rovností zamysleli nad energetickou koncepcí naší republiky.

Moje obavy o správnosti předkládaného řešení, především ze strany SÚRAO, mají několik příčin.

Hlavní příčinou je skutečnost, že na mne v loňském červenci „jakoby dýchl bolševik“. Spolu s dalšími kolegy jsem byl postaven do role, jakou jsem zažíval před patnácti roky. Byli jsme postaveni do závažné situace, ke které nemáme právo se vyjadřovat, přestože se nás přímo týká. Jako zástupce jedné z vytypovaných obcí pro možné ukládání jaderného odpadu jsem byl pozván na informativní setkání s představiteli SÚRAO. Hlavní slovo měl ředitel vládní instituce. Dozvěděl jsem se, že na území naší obce, která má šest vesnic, probíhal v posledních devíti letech průzkum pro případnou stavbu úložiště. Nikdo z přítomných starostů a zástupců pověřeného města neměl o tomto průzkumu žádnou informaci. Stejně se divili i představitelé krajského úřadu o několik týdnů později. Ani oni nebyli obeznámeni s přípravami takové zásadní stavby, byť ve fázi průzkumu. Dále jsem se dozvěděl, že dotčená města a obce nemají, dle zákonů ČR, možnost zabránit takovéto stavbě na svém správním území, neboť nejsou rozprávnými účastníky řízení.

Proč v některých zemích (Francie, Skandinávie) nahlíží mnozí představitelé samospráv a občané na podobné potřeby státu s porozuměním? Protože od prvopočátku jsou bráni jako rovnocenní partneři. Protože jsou o všem ihned detailně informováni a vše je na otevřené diskusi. Řešení se postupně vyvíjí a je veřejně hledáno za odborného vedení. Stát je chápán jako společenství rovnocenných občanů.

Chápu, že se musí řešit problém. I to, že bez elektřiny bychom se neobešli.

Ale proč je předkládáno jen jediné řešení?

Proč jsou bagatelizována nebezpečí?

Proč se průzkum tajil?

Kolik se musí vyrobit elektřiny v ČR?

Kolik se jí musí prodat za hranice?

Jaký způsob výroby upřednostnit?

Co bude za deset, dvacet, sto let za nové poznatky vědy?

Apod.

Je pro mne mnoho neznámých a mám většinou důvěru v odborníky. Nesouhlasím však se způsobem, jak se doposud postupovalo. A jsem pevně přesvědčen, že je nutné začít otevřeně od počátku. Že je nutné na hledání řešení pracovat a ne je oddalovat. Ale s ohledem na občana, s ohledem na hustotu osídlení a s ohledem na souhlas lidí v místě.

Odmítavý postoj tisíců lidí z našeho okolí a statisíců z dalších míst republiky, je dobrým znamením, že nám na našich vesnicích a na našem okolí záleží.

Že můžeme demokraticky vyjádřit své názory.

Nezapomínejme na člověka, není snad již potřeba „lidských třísek“.

Petr Klásek Černický, jen tak za sebe.